

תת"ע 5891/08/19 - מדינת ישראל נגד דניאל תמאם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 ינואר 2020

תת"ע 5891-08-19 מדינת ישראל נ' דניאל תמאם

בפני כב' השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

דניאל תמאם

נאשם

הכרעת - דין

כלפי הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס אשר בעקבותיה ביקש הוא להישפט והוגש בעקבות כך כתב אישום אשר בו נטען כי הנאשם עצר את רכבו באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה וזאת בניגוד לתקנה 71 (1) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם במיוחס לו וציין כי הוא נכה וכי אמנם החנה הוא את רכבו במיקום המצויין בכתב האישום (רח' שנקר 42 חולון) אם כי לדבריו לא היתה כל הפרעה לתנועה.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העיד השוטר מר אביעד משה (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגשה הודעת תשלום הקנס שערך (סומנה ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר ששקלתי את העדויות ואת הראייה אשר הוגשה (ת/1) וכן את סיכומי הצדדים וכמו כן בחנתי גם לצד אלה את הוראות חוק חניה לנכים, תשנ"ד-1993, הגעתי למסקנה שדין הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא היתה מחלוקת בפי הנאשם הנכבד כי הוא אכן העמיד את מכוניתו במיקום המתואר בכתב האישום.

מעדותו של השוטר עלה - ולמעשה גם הנאשם אישר עובדה זאת בעדותו - כי הוא (הנאשם) החנה את מכוניתו על נתיב

עלה מהדו"ח ת/1 שערך השוטר כי הוא מצא את הרכב הנ"ל חונה במקום עם מנוע כבוי, ללא אורות מצוקה, מבלי שקיים איש ברכב, וכי אכן היה תג נכה ברכב.

לא נסתר ע"י הנאשם (כפי שתיאר השוטר בעדותו) כי במיקום המדובר יש שלושה נתיבי נסיעה כאשר נתיב הנסיעה הימני יועד לנסיעה ימינה וישר (ועל נתיב זה העמיד הנאשם את מכוניתו), הנתיב האמצעי לנסיעה ישר והנתיב השמאלי לפני שמאלה.

העובדות שאינן במחלוקת עד כה הינן לפיכך שהנאשם בחר כאמור להחנות את רכבו ולהותירו על נתיב נסיעה וכן כי עשה זאת במיקום זה בעיר חולון ביום ד' בשבוע בשעה 10:15 בבוקר.

וכאן אני מגיע לצורך להכריע האם אמנם הרכב החונה על נתיב הנסיעה גרם להפרעה לתנועה בכלל ולהפרעה ממשית לתנועה בפרט, או שמא לאו.

בהקשר זה, ובכל הכבוד והערכה לנאשם, מסקנתי היא כי התקיימה הפרעה לתנועה ואף הפרעה ממשית לתנועה.

אני נותן אמון בגירסת השוטר על כי כלי רכב אחרים אשר ביקשו לנוע בנתיב הנסיעה הימני (שנועד כאמור לנסיעה ימינה או ישר) נאלצו לסטות שמאלה מנתיב זה לנוכח ההפרעה שנגרמה בשל החניית רכבו של הנאשם על נתיב נסיעה זה.

לטעמי, יצירת מצב שכזה בכביש מגיעה כדי הפרעה ממשית לתנועה.

בהקשר עובדתי זה נאלץ הנאשם להכיר למעשה בכך שהוא עצמו לא היה במקום בעת האירוע שחזה בו השוטר (ראה עדותו של הנאשם בעמ' 4 שורה 27 לפרוטוקול) אלא, כפי שציין הנאשם, הותיר הוא במקום את מכוניתו חונה על נתיב הנסיעה וכי הוא עצמו ניכר כי הלך משם לבית העסק של בנו (ראה עדותו של הנאשם בעמ' 4 שורה 11 לפרוטוקול).

ובמילים אחרות: יש בכל הכבוד צדק בעמדתה של התובעת אשר תהתה הכיצד יכול הנאשם להעיד שהרכב שלו לא גרם את ההפרעה לתנועה בעת האירוע באם הוא עצמו לא היה כלל במקום בעת האירוע כדי לראות זאת.

חוק חניה לנכים נותן, ובצדק רב כמובן הוא נותן, זכויות יתר לנכים.

אך חוק זה גם מכתוב, בכל הכבוד, כי זכויות היתר אינן ללא קו גבול (וראה נא לעניין זה את האיזונים שיצר המחוקק כביטויים בסעיפים 2 ו- 3 לחוק חניה לנכים).

אגב, אחד ההיבטים המתחייבים בחוק כדי לאחוז בהרשאה הנתונה לנכה להחנות את רכבו במקום שאין החניה מותרת בו הוא שבסמוך למקום האמור אין מקום חניה מוסדר לנכים.

והנה, הוברר מפי הנאשם עצמו במהלך הדיון, כי "יש חניה של נכים יותר למעלה. אני חנית למטה" (עדויות של הנאשם בעמ' 4 שורה 11 לפרוטוקול).

בהקשר זה יצוין כי לפי רישת ס' 2 לחוק חניה לנכים נדרשים להתקיים כל התנאים המנויים בסעיפים הקטנים (1) עד (4) על מנת להקנות את הזכות.

אלא שלא על עניין קיום מקום חניה מוסדר לנכים בסמוך למקום האירוע נשענת הכרעת דין זו אלא על יסוד אחר: יסודותיו של סעיף קטן (4) לסעיף 2 לחוק הנ"ל אשר מחייב שהחניה לא תיגרום להפרעה ממשית לתנועה.

כאמור, אסביר בנועם רב לנאשם הנכבד כי לצד זכויות היתר אשר בצדק נתונות לו עפ"י תג הנכה, מצויות באותו חוק עצמו גם מיגבלות מסוימות שנועדו להגן על בטחונם ורווחתם של עוברי דרך אחרים ובכלל זה נהגים אחרים וזאת מפני חסימת נתיב נסיעה ואילוצם לסטות מנתיב הנסיעה שלהם לנתיב אחר - דבר שגם עלול חלילה להביא לתאונות וחלילה לתאונות עם נפגעים וחלילה לנכויות מתאונות.

הוסף לכך את הצורך גם לקיים זרימה ראויה של התנועה בליבה של עיר וקיבלת שבאיזונים בין הצורך לדאוג כמובן לענייניו של הנאשם הנכבד, קיים גם מנגד צורך שלא ליצור סיכון ועיכוב לרבים אחרים בליבה של עיר שנאלצו באותו בוקר לסטות מנתיב נסיעתם לנתיב נסיעה אחר בשל מכוניתו של הנאשם הניצבת על נתיב הנסיעה אשר נועד לאפשר זרימת התנועה ימינה וישר.

הנאשם טען כי פקחי עירייה לא רשמו לו דוחות בעבר במיקום זה וכי אין הוא היחיד.

בכל הכבוד, בתיק זה שבפני מצאתי כי ניכר שבדין נרשם הדו"ח המשטרתי ע"י השוטר אשר אכף דין בנסיבות הדו"ח.

הנאשם לא הדגים או ביסס בכל ראייה אכיפה בררנית.

לאחר כל אלה ומשמצאתי כי גובשו יסודות העבירה על תקנה 71 (1) לתקנות התעבורה וכי הגנתו של הנאשם בתיק זה איננה מגיעה כדי לפטור אותו, אני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 13.1.2020 במעמד הצדדים